

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Urtos/8/2023
Identifikačné číslo spisu:	7023200341
Dátum vydania rozhodnutia:	06.12.2023
Meno a priezvisko:	JUDr. Patrik Príbelský
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2023:7023200341.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Patrika Príbelského, PhD. a sudcov JUDr. Emila Klemaníča a JUDr. Martina Bargela, v trestnej veci odsúdeného R. Q., na neverejnom zasadnutí konanom 6. decembra 2023 v Bratislave v konaní o sťažnosti odsúdeného R. Q. proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 7Ntc/9/2023, z 19. septembra 2023, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného R. Q. z a m i e t a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Košiciach napadnutým uznesením, sp. zn. 7Ntc/9/2023, z 19. septembra 2023 podľa § 411 Trestného poriadku s poukazom na § 9 ods. 2, ods. 4 písm. a) zákona č. 475/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon 475/2005 Z. z.“) nevyhovel žiadosti odsúdeného R. Q., narodeného X. T. XXXX v B. K., trvale bytom ul. S.. N. XXXX/XX, B. K., okres A., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody a Ústave na výkon väzby Ilava, na zmenu spôsobu výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 8Ntc/26/2020, z 5. mája 2022 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 1Urto/5/2022, z 27. júla 2022 o uznaní a výkone rozsudku Landesgericht für Strafsachen Graz, sp. zn. GZ: 30 HV 50/18f, z 8. januára 2019, právoplatným 3. júla 2019 v spojení s rozhodnutím odvolacieho súdu Oberlandsgericht Graz, sp. zn. 9 Bs 199/19m, z 3. júla 2019, z ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom strázenia do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom strázenia.

Proti tomuto uzneseniu ihneď po jeho vyhlásení zahlásil odsúdený sťažnosť (č. l. 40 spisu), ktorej písomné odôvodnenie nadriadenému súdu do času konania neverejného zasadnutia doručené nebolo.

Sťažnosť odsúdeného bola Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky spolu so spismi Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 8Ntc/26/2020 a sp. zn. 7Ntc/9/2023, predložená 29. novembra 2023.

+ + +

Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou - odsúdeným R. Q. podľa § 192 ods. 1 písm. a) a písm. b) Trestného poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia a konanie predchádzajúce napadnutému uzneseniu a zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Podľa § 12 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zák. č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 549/2011 Z. z.“) prvá veta pred bodkočiarkou na konanie o uznaní a výkone rozhodnutia je príslušný krajský súd, v ktorého obvode má odsúdený trvalý pobyt alebo posledný trvalý pobyt, alebo vykonáva trest odňatia slobody. Podľa § 12 ods. 2 zák. č. 549/2011 Z. z. súd príslušný podľa odseku 1 rozhoduje o všetkých súvisiacich otázkach vykonávacieho konania vrátane žiadosti justičného orgánu štátu pôvodu o zadržanie odsúdeného alebo o prijatie iného opatrenia na zabezpečenie toho, aby odsúdený zostal do prijatia rozhodnutia o uznaní a výkone na území Slovenskej republiky.

Podľa § 18 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. súd, ktorý rozhodol o uznaní a výkone rozhodnutia, je oprávnený prijať všetky následné rozhodnutia spojené s výkonom trestnej sankcie, vrátane podmieneného prepustenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody.

Podľa § 9 ods. 2 zákona 475/2005 Z. z. ak odsúdený zaradený do ústavu s vyšším stupňom stráženia plní program zaobchádzania, môže mu súd zmeniť spôsob výkonu trestu preradením do ústavu s nižším stupňom stráženia; to neplatí pre odsúdeného na doživotný trest.

Podľa § 9 ods. 4 zákona 475/2005 Z. z. o zmene spôsobu výkonu trestu preradením do iného stupňa stráženia rozhoduje súd na návrh prokurátora, riaditeľa ústavu alebo odsúdeného alebo aj bez takéhoto návrhu. Odsúdený môže podať návrh o zmenu spôsobu výkonu trestu preradením len do ústavu s nižším stupňom stráženia po vykonaní

- a) tretiny trestu, ak bol zaradený do ústavu so stredným stupňom stráženia,
- b) tretiny zo zvyšku trestu zostávajúceho po jeho preradení z ústavu s maximálnym stupňom stráženia do ústavu so stredným stupňom stráženia,
- c) polovice trestu, ak bol zaradený do ústavu s maximálnym stupňom stráženia.

Z obsahu spisu vyplýva, že Krajský súd v Košiciach rozsudkom, sp. zn. 8Ntc/26/2020, z 5. mája 2022 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 1Urto/5/2022, z 27. júla 2022, podľa § 15 ods. 1, § 17 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z. z. uznal a nariadil výkon rozsudku súdu Landesgericht für Strafsachen Graz, sp. zn. GZ: 30 HV 50/18f, z 8. januára 2019, právoplatným 3. júla 2019 v spojení s rozhodnutím odvolacieho súdu Oberlandsgericht Graz, sp. zn. 9 Bs 199/19m, z 3. júla 2019, ktorým bol R. Q., štátny občan Slovenskej republiky uznaný vinným z 3 trestných činov právne kvalifikovaných v bode A/ ako trestný čin ťažkej krádeže podľa § 127, § 128 č. 5, § 129 ods. 1 č. 1 rakúskeho Trestného zákona, v bode B/ ako zločin lúpeže čiastočne v pokuse podľa § 142 ods. 1 rakúskeho Trestného zákona, čiastočne § 15 rakúskeho Trestného zákona a v bode C/ ako trestný čin pokusu nátlaku podľa § 15, § 105 ods. 1 rakúskeho Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 2555 dní. Zároveň bol odsúdený podľa § 517 ods. 2 Trestného poriadku a § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaradený na výkon uznaného trestu odňatia slobody bez jeho premeny do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia (č. l. 18 a nasl. spisu).

Z ustanovení § 9 ods. 2, ods. 4 zákona 475/2005 Z. z. zároveň vyplýva, že pre vyhovieť žiadosti o preradenie do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s nižším stupňom stráženia musia byť súčasne splnené všetky formálne a materiálne podmienky.

Najvyšší súd Slovenskej republiky posudzujúc splnenie materiálnej podmienky podľa § 9 ods. 2 zákona 475/2005 Z. z. z hodnotenia riaditeľa Ústavu na výkon trestu odňatia slobody a Ústavu na výkon väzby, oddelenie výkonu trestu Ilava, zo 7. septembra 2023 (krajskému súdu doručené 14. septembra 2023, č.

l. 12 a nasl. spisu) vo svojom súhrne zistil, že riaditeľ ústavu vo svojom vyjadrení, ktoré už pretlmočil krajský súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, a preto ho najvyšší súd nebude opakovať (č. l. 2 - 3 napadnutého uznesenia krajského súdu), konštatoval, že odsúdený čiastočne preukazuje splnenie podmienok na zmenu spôsobu výkonu trestu odňatia slobody a neodporúča menovaného preradiť z ústavu so stredným stupňom strázenia do ústavu s minimálnym stupňom strázenia.

Aj Najvyšší súd Slovenskej republiky sa vzhľadom na vyššie uvedené stotožnil so záverom krajského súdu, že u odsúdeného R. Q. je splnená formálna podmienka § 9 ods. 4 zákona o výkone trestu odňatia slobody, avšak na druhej strane jeho správanie počas výkonu trestu odňatia slobody nie je tak pozitívne, aby bolo možné zodpovedne povedať, že na ďalšie pôsobenie výkonu trestu na odsúdeného postačuje režim minimálneho stupňa strázenia. Čo sa týka správania menovaného, tak dostal jednu disciplinárnu odmenu a jedno disciplinárne odsúdenie. Kladne je potrebné vnímať to, že sa odsúdený zapája do pracovných činností, a to aj nad rámec bežných povinností, aj keď sa nezúčastňuje aktivít na zvyšovanie právneho a spoločenského vedomia a kultúrno osvetových činností. Vo vzťahu k samotnému nepreradeniu odsúdeného Najvyšší súd Slovenskej republiky súhlasí s vyjadrením krajského súdu, a to tým, že smerodajným pre rozhodovanie je konštatácia ústavu na výkon trestu, v zmysle ktorej odsúdený program zaobchádzania plní čiastočne, čo je vážnou prekážkou pre pozitívne rozhodnutie o žiadosti odsúdeného, nakoľko § 9 ods. 2 zákona o výkone trestu odňatia slobody podmieňuje preradenie odsúdeného práve riadnym plnením programu zaobchádzania. Čo sa týka rodinného zázemia, tak skutočnosť, že odsúdený je v kontakte s rodinou, a teda návrat do rodinného života v budúcnosti je pozitívom, nemá to však vplyv pri rozhodovaní o preradení menovaného do minimálneho stupňa strázenia.

Vo vzťahu k osobe odsúdeného R. Q. najvyšší súd dodáva, že z odpisu registra trestov (č. l. 5-6 spisu) bol celkovo trikrát súdne trestaný, v jednom konaní došlo k podmiennečnému zastaveniu trestného stíhania Okresnou prokuratúrou Trebišov. Krajský súd správne poznamenal, keď uviedol, že menovaný je vo výkone trestu odňatia slobody druhýkrát, pričom predchádzajúci výkon nepodmiennečného trestu bol za zločin lúpeže podľa § 188 ods. 2 Trestného zákona vo výmere 7 rokov, vykonávaný v ústave s minimálnym stupňom strázenia. Z výkonu tohto trestu bol odsúdený podmiennečne prepustený, teda sa javí, že predčasné ukončenie výkonu predchádzajúceho trestu, vykonávaného v minimálnom stupni strázenia, nemalo dostatočne prevýchovný účinok, keďže opätovne sa dopustil veľmi závažnej trestnej činnosti v cudzine, a preto je potrebné po dlhší čas podrobiť odsúdeného R. Q. prísnejšiemu režimu stredného stupňa strázenia. Najvyšší súd Slovenskej republiky má za to, že odsúdený si zatiaľ nevytvoril dostatočné podmienky pre preradenie do ústavu s nižším stupňom strázenia a bude preto potrebné, aby prejavil dostatočnú snahu po náprave. Na odsúdeného je potrebné naďalej pôsobiť výchovnými prostriedkami počas výkonu trestu odňatia slobody so stredným stupňom strázenia.

Odsúdený svoju sťažnosť neodôvodnil, teda bližšie nekonkretizoval a ani neuviedol žiadne nové skutočnosti, ktorými by sa bolo potrebné zaoberať. V tomto smere Najvyšší súd Slovenskej republiky poukazuje na odôvodnenie napadnutého uznesenia krajského súdu, s ktorým sa v celom rozsahu stotožňuje a v podrobnostiach naň preto odkazuje.

Vzhľadom na nesplnenie prvej obligatórnej materiálnej podmienky pre zmenu spôsobu výkonu trestu odňatia slobody podľa § 9 ods. 2 zákona 475/2005 Z. z. sa skúmanie splnenia ďalšej, a to formálnej podmienky podľa § 9 ods. 4 zákona č. 475/2005 Z. z. stalo bezpredmetným, a preto vzhľadom na vyššie uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil dôvod na zmenu napadnutého uznesenia krajského súdu. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto sťažnosť odsúdeného postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku ako nedôvodnú zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.